

# “У шахах, як і на залізниці, головне – безпека”

Із 29 листопада по 7 грудня цього року у Львові, в шаховому клубі, відбувся чемпіонат Львівської області з шахів. Участь у турнірі взяли з півсотні шахістів з обласного центру та районів. Серед шанувальників інтелектуальних баталій першість Львівщини за шахівницями виборювали і залізничники. Успішно виступив на чемпіонаті помічник начальника Львівської залізниці Юрій Саноцький. У пертій суперечці за перемогу Юрій Леонідович розділив 1-2 місця із Мирославом Лопадчаком зі Львова. У підсумку лише за додатковими показниками залізничник поступився першістю супернику. У розмові з кореспондентом “Львівського залізничника” Юрієм Саноцьким розповів про перебіг та поділився враженнями від турніру.

– Зрозуміло, що представницький рівень чемпіонату не був оптимальним, – розповідає Юрій Саноцький. – Найсильніші шахісти, зазвичай, беруть участь у комерційних міжнародних турнірах із солідним призовим фондом, а гросмейстери і поготів – виступають на змаганнях світового рівня. Хоча, за бажання, участь у чемпіонаті області міг узяти будь-хто з бажаючих, навіть Василь Іванчук. Адже оголошення про проведення змагань було доступне у засобах масової інформації, в тому числі й електронних. Тож на змагання за першість Львівщини зголосилися ті, хто мав можливість. До речі, турнір відбувався у післяробочий час, тож мені якраз вистачало 15-20 хвилин, щоб після роботи дістатися шахового клубу на вул. Фредра у Львові, де проходив турнір.

**– Наскільки складним був для вас турнірний шлях на чемпіонаті?**

– Оскільки участь у змаганнях брала чимала кількість шахістів, вони відбувалися за Швейцарською системою, тобто коли у кожному наступному турі зустрічаються суперники з однаковою кількістю набраних до цього очок. Мені вдалося виграти першу партію, далі була нічия, загалом я пройшов турнірний шлях без жодної поразки. А от мій суперник у боротьбі за перше місце зазнав однієї поразки, проте в цілому він здобув більшу кількість перемог, тож у підсумку за коефіцієнтом Бухгольца (якщо

у двох шахістів рівна кількість залікових очок, береться до уваги сума балів усіх їхніх суперників на турнірі) опинився на кілька додаткових пунктів попереду.

**– Чи вважаєте Ви свій результат закономірним, чи, можливо, щось завадило виступити краще?**

– Найперше зауважу, що переможець чемпіонату мав найвищий особистий рейтинг серед його учасників. Попри це, думаю, що в підсумку далася взнаки зайва “миролюбність”. Я обрав тактику на чемпіонат із розрахунку “головне – не програти”, тобто безпека – перш за все, хоча у партіях був ряд таких позицій, коли можна було, як кажуть, “дотискати” суперників. Отримавши на півочка більше, я здобув би чисте перше місце. Але не все так просто. Річ у тім, що Швейцарська система проведення змагань має певну специфіку. Скажімо, чим краще шахіст грає на старті змагань, тим сильніші суперники йому трапляються у наступних турах. Тому я й вирішив обрати децю інший шлях: не форсувати події із самого початку й активізуватися ближче до кінця турніру. Треба сказати, що така тактика вповні себе виправдала, проте забракло буквально півбала, щоб здобути незаперечну перемогу.

**– Чи були серед учасників гравці, відомі Вам за попередні змаганнями?**

– Так, практично всіх учасни-

ків, за винятком кількох шахістів, які приїхали із райцентрів, я добре знаю за попередніми турнірами. У цьому фактично й полягає певна складність таких змагань, адже із часом суперники при звичаються до твого стилю, тактики ведення партії і заздалегідь готові дати відсіч. Хоча буває й інакше, скажімо, за статистикою, ти маєш перевагу в очних зустрічах із добре знайомим суперником, тож він починає чергову партію з певним острахом, зайвою обережністю і, часом, може припуститися елементарної помилки.

**– Чи проводите якусь спеціальну підготовку до участі в шахових турнірах?**

– Через зайнятість на основному місці праці часу на підготовку практично не залишається. Тож тренування відбуваються в основному завдяки мережі Інтернет, де є ряд сайтів для гри в режимі онлайн. На таких сайтах можна безкоштовно зареєструватися і ввечері після роботи потрохи “набивати руку”, наприклад, відточити дебютний репертуар. А ще, звичайно, спеціалізована шахова література, з якої можна довідатися багато цікавого і корисного. Буває, поєдную гру онлайн з варіантами, які подаються у книжках. Таким чином можна проаналізувати розвиток партії і попрацювати над помилками.

**– Шахи – доволі популярний вид змагань серед залізничників. Чи є серед них гравці, з якими Вам завжди цікаво і, головне, непросто змагатися за шахівничкою?**

– Серед залізничників хотів би відзначити свого колегу Вадима Ковальського, який працює в інформаційно-обчислювальному центрі. Разом із ним часто беремо участь у різних турнірах. От влітку, перед початком фінальної частини футбольного чемпіонату Європи, у Львові відбувся міжнародний шаховий турнір “Опен-Євро”, присвячений цій події. Змагання були



досить високого рівня – за участю міжнародних майстрів і навіть одного гросмейстера. Турнір розділили на категорії А і Б. Якраз у змаганнях другої категорії Вадим Вікторович посів перше місце. Я теж брав у ньому участь і в підсумку за рівної із кількома гравцями суми залікових очок за коефіцієнтом посів шосте місце.

**– Для Вас шахи – це приємне і корисне дозвілля чи серйозне захоплення? Як Ви потоваришували із цією грою?**

– Можна сказати, що шахами я цікавився змалку. Участь у серйозних турнірах і відповідні результати з'явилися вже під час навчання у Московському інституті інженерів транспорту. У Москві я брав участь у змаганнях відомого шахового клубу Петросяна, всесоюзного шахового клубу. Спочатку здобув четвертий розряд, потім – третій і другий. Перший розряд я виконав уже у Львівському шаховому клубі,

коли працював на Львівській залізниці і завершував навчання на заочній формі Дніпропетровського інституту інженерів залізничного транспорту. Зараз я – кандидат в майстри спорту з шахів.

**– Тож наступна мета – виконати норматив майстра спорту?**

– Зрозуміло, що кожен солдат мріє стати генералом (сміється). Але для втілення цієї мрії потрібен час і ресурси. Необхідно регулярно брати участь у турнірах, в т. ч. виїзних, які відбуваються в інших містах і навіть країнах, для того, щоб набиратися досвіду і поповнювати міжнародний рейтинг. Цьому треба повністю присвятити роки два, не менше.

З іншого боку є відповідальна робота, яку треба сумлінно виконувати. Тож нині пріоритетною є професійна діяльність на залізниці.

Спілкувався Андрій ВЕЗДЕНКО  
Фото автора

## Сила і краса важкої атлетики

На початку листопада 2012 року в місті Агуаділліа у Пуерто-Ріко відбувся чемпіонат світу з пауерліфтингу серед чоловіків та жінок. Світова першість серед чоловіків була 42-ою за ліком, тоді як представ-

ниці прекрасної, проте далеко не слабкої статі зібралися на світовий атлетичний форум 32-й раз. Участь у турнірі взяли 157 чоловіків та 87 жінок із 47 країн світу. Загалом на чемпіонаті розіграли 15 комплектів нагород: 8

Реклама

– серед чоловіків та 7 – серед жінок. Варто зазначити, що Пуерто-Ріко вперше приймав змагання з пауерліфтингу найвищого представницького рівня, а чемпіонат світу був ліцензійним, тож за його підсумками найкращі атлети та атлетки здобули право виступу на Всесвітніх спортивних Іграх 2013 року, які відбудуться із 28 липня по 12 серпня наступного року у місті Калі (Колумбія).

Приємно, що на Всесвітніх Іграх 2013 року буде представлена і українська жіноча збірна, в складі якої на турнірі в Пуерто-Ріко вдало виступила тренер Коломийського ФСК “Локомотив” Львівської залізниці Інна Оробець. Українська важкоатлетка посіла на чемпіонаті високе друге місце і виборолала звання віце-чемпіонки світу.

У ваговій категорії понад 84 кг, в якій виступала досвідчена спортсменка з Коломиї, точилася жорстка боротьба за перемогу. У вправі присідання Інна Оробець



продемонструвала третій результат, підкоривши штангу вагою 242,5 кг, у жимі лежачи наша важкоатлетка зафіксувала спортивний снаряд вагою 177,5 кг, закріпившись на другій позиції у заліку, у становій тязі штанга вагою 217,5 кг знову забезпечила Інні Петрівні “срібний” результат. Варто зауважити, що за сумою трьох вправ у 637,5 кг українка зрівнялася у суперництві за золоту нагороду зі спортсменкою з Тайпею, проте за

додатковими показниками (різницею в особистій вазі атлеток) перемога дісталася суперниці.

Незважаючи на це, саме вдалий виступ та срібна нагорода Інни Оробець дала можливість жіночій збірній України з пауерліфтингу вдруге за історію своїх виступів на чемпіонатах світу посісти перше місце у загальнокомандному заліку, а також отримати командну ліцензію на участь у Всесвітніх Іграх 2013 року.

**ЦІНИ ЗНИЖЕНО!**

**ЗА КРЕДИТАМИ – В КРЕДИТМАРКЕТ!**

- ▶ До 75 000 грн
- ▶ До 36 місяців
- ▶ Без застави

м. Львів, вул. Городоцька, 12, тел.: (067) 502-41-78, (322) 53-23-38;  
вул. Княгині Ольги, 106 (Аквапарк), тел.: (067) 218-08-32, (322) 53-23-39  
Вартість даних згідно діючих тарифів оператора

Контакт-центр: 0-800-508-707  
Дзвінки у межах України безкоштовно  
www.KreditMarket.ua